

Nr 433

Av herr *Svanström*, angående fördelningen av lånemedel för bostadsbyggandet.

(Lika lydande med motion nr 503 i Andra kammaren)

Bristen på bostäder är ett av de stora samhällsproblemen i dagens Sverige. Många anser att denna brist är störst i de tre storstadsområdena. Om detta är riktigt borde andra åtgärder än ökat bostadsbyggande sättas in för att ge även landsorten möjlighet till ökad del av näringsliv och central förvaltning. Tyvärr händer det rätt ofta på dessa orter, att hus med fullt användbara bostäder rives för att ersättas med nya. Nettotillskottet av bostäder blir genom det tilltagande rivningsraseriet icke så stort som önskvärt vore.

I fjol genomfördes trots kraftiga protester från landsortshåll en kvotfördelning av lånemedel, som kom att i mycket hög grad missgynna bostadsbyggandet i stora och små tätorter i alla län liksom på den rena landsbygden. Raden av uppvaktningar från städer och kommuner, som drabbats av omläggningen, i kanslihusets trappor gav inget nämnvärt resultat.

För Kalmar läns vidkommande innebär en fortsättning av den i fjol tillämpade kvotfördelningen också ett dråpslag mot varje positivt försök till aktiv lokaliseringspolitik.

Omläggningen innebär även att byggande av småhus, som tidigare legat utanför kvottilldelningen, nu togs in i denna. Enligt tidigare rådande enhälliga uppfattning bör byggande av småhus gynnas överallt där tomtpriserna är normala. En återgång borde ske till det förhållandet, att småhusbyggandet åter läggs utanför kvottilldelningen.

Med anledning av de i motionen anförda synpunkterna föreslås riksdagen besluta,

att vid behandlingen av frågan om befrämjande av bostadsbyggande riksdagen uttalar att en återgång sker till vad som gällde före 1965 års riksdagsbeslut i fråga om kvotfördelning av lånemedel för detta ändamål.

Stockholm den 26 januari 1966

Ivan Svanström
